Dosarul nr.5r-1560/2024
4-24046229-12-5r-25042024

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

**25.07.2024**
mun. *****
Judecătoria ***** (*sediul Buiucani*)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Elena Ungureanu
Grefier Cristina Roșcovan - Filimancov
Cu participarea:
Contestatarului
Ogor Cojocari

examinând în ședința de judecată publică contestația înaintată de către ***Cojocari Igor*** împotriva deciziilor agentului constatator al INSP al IGP, Buzu Dorin asupra cauzei contravenționale intentate în baza proceselor-verbale cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 589872 și seria/nr.MAI06 589873 din 31.03.2024, încheiate pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.236 alin.(2) și art.235 alin.(1) Cod contravențional, -

**A C O N S T A T A T:**

La 31.03.2024, în privința lui Cojocari Igor, au fost întocmite procesele-verbale cu privire la contravenție seria MAI06 589872 și MAI06 589873 pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.236 alin.(2) și 235 alin.(1) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu procesele-verbale întocmite, la 15.04.2024, Cojocari Igor a înaintat contestație, solicitând adularea proceselor-verbal sus-menționate din lipsa faptelor contravențiilor.

În susținerea contestației, se indică că contravenientul s-a deplasat regulamentar cu o viteză permisă la porțiunea de drum unde se deplasa, avea

centura de siguranță cuplată, totodată, lipsesc careva probe directe c ear demonstra faptul comiterii contravențiilor.

Totodată, invocă contestatarul nulitatea proceselor-verbale contestate din motivul că el, refuzând să le semneze, iar agentul constatator era obligat să consemneze acest fapt prin semnăturile a doi martori-asistenți.

În ședința de judecată, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Buzu Dorin, fiind legal înștiințat despre data, ora și locul ședinței de judecată ***prin poșta electronică*** *sectrelariat.centru.insp@igp.gov.md*, ultimul nu s-a prezentat, nu a informat despre motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă ***(f.d.34).***

Astfel, potrivit art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța consideră drept posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator și victimei, procedura de citare legală fiind respectată.

Contestatarul Cojocari Igor, în ședința de judecată a susținut contestația depusă, solicitând admiterea acesteia integral.

Audiind contestatarul, examinând contestația, raportând argumentele invocate la decizia contestată și materialul probator existent în cauză, instanța de judecată consideră următoarele.

Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost *introdusă în termen*, *legalitatea* și *temeinicia* procesului-verbal cu privire la constatare și sancționarea contravenției.

În conformitate cu prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

Instanța conchide că, la data de 15.04.2024, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravenţional a formulat contestație împotriva actelor sancționatori. Respectiv se constată că, contestația a fost înaintată în termenul legal de 15 zile de la recepționarea copiei de pe procesul-verbal cu privire contravenție (***f.d.6-9***).

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub

sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, data și timpul săvârșirii contravenției, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale contestatarului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, mijlocul de transport și numărul de înmatriculare, figurând și semnătura agentului constatator.

Instanța reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, or, analizând minuțios actul contestat, instanța constată că, la redactarea proceselor – verbale cu privire la contravenție, agentul constatator a acordat o deplină eficiență prevederilor art. 443 și 445 Cod contravențional, consemnând în cuprinsul actelor contestate toate circumstanțele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice.

Cu referire la argumentul contestatarului, precum că agentul constatator nu a asigurat prezența a doi martori-asistenți pentru a consemna refuzul contravenientului de a semna procesul-verbal, instanța de judecată atestă că, potrivit art.443 alin.(6) Cod contravențional, *faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se și datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon). În cazul imposibilității de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului și documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.*

Din analiza proceselor-verbale contestate, se atestă că refuzul contravenientului de a se semna, este confirmat prin semnătura martorului asistent, cu indicarea datelor ce permit identificarea și citarea acestuia, respectiv, cerințele art.443 alin.(6) Cod contravențional au fost respectate de agentul constatator.

Sub aspectul *temeiniciei* proceselor-verbale cu privire la contravenție, instanța relevă următoarele.

De menționat că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către

agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În ce privește constatarea existenței faptelor contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată pe fapta prevăzută de art.236 alin.(2) Cod contravențional se confirmă prin totalitatea probelor administrate de agentul constatator și examinate în cadrul ședinței de judecată.

Conform art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În concordanță cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu

are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În conformitate cu art.236 alin.(2) Cod contravențional, fapta contravențională constă în depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră se sancționează cu amendă de la 18 la 24 unități convenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Potrivit pct. 45 subpunctul 1) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția şi reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului şi particularitățile încărcăturii; situația rutieră.*

Punctul 47 subpunctul 1) lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, stabilește că, *limita maximă de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în afara localităţilor:*

*110 km/h – pe drumurile semnalizate prin indicatorul 5.4; 90 km/h – pe celelalte drumuri.*

În ședința de judecată, s-a confirmat cu certitudine vinovăția lui Cojocari Igor în săvârșirea contravenției reținute în sarcina acestuia prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 589872.

Astfel, la stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată menționează că, fapta comisă de Cojocari Igor se confirmă prin probele administrate de agentul constatator și examinate în cadrul ședinței de judecată, în special planșa fotografică.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că, imaginea foto, a fost obținută de către agentul constatator urmare a utilizării aparatului pentru măsurarea vitezei mijlocului de transport „TruCAM II, nr.TC007460”, care a fost certificat şi omologat prin buletinul de verificare metrologică seria nr. A113656, valabil pentru perioada 14.03.2024 – 14.03.2025, verificat conform „NML 10-18:2023” (***f.d.15***).

În acest context, instanța atestă că, imaginea foto efectuată cu aparatul de măsurare a vitezei denotă imaginea mijlocului de transport de model „HAVAL” cu numărul de înmatriculare a mijlocului de transport – ***** și viteza de deplasare - 71 km/h, precum și coordonatele 47°03`25.99"N 28°45'34.98"E (***f.d.14***).

Prin urmare, instanța reține că, înregistrarea foto anexată la procesul – verbal cu privire la contravenție, îndeplinește condițiile impuse de lege, conținând mărimea vitezei măsurate şi imaginea cu numărul de înmatriculare a

autovehiculului. Astfel încât stabilirea vitezei de deplasare a contravenientului s-a realizat în condițiile legii, cu un mijloc certificat şi verificat metrologic, de către o persoană abilitată în acest sens (***f.d. 16***).

Astfel, analizând probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, din punct de vedere al pertinenței, concludenții şi utilității, instanța apreciază materialul probator ca fiind util, veridic, consecvent.

Prin urmare, instanța de judecată stabilește că, la emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale și aplicarea sancțiunii contravenționale, prin care s-a dispus recunoașterea lui Cojocari Igor vinovat în săvârșirea contravenției prevăzută de **art. 236 alin. (2) Cod contravenţional**, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, neidentificându-se careva circumstanțe din cele prescrise la art. 445 din Codul contravențional şi care ar conduce la nulitatea actului contestat, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5 – 9 din Codul contravenţional, şi anume principiul legalității şi egalității în fața legii, principiul dreptății şi caracterului personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancțiunii contravenţionale, astfel ca adresarea contestației să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională.

Cu referire la săvârșirea contravenției prevăzute de art.235 alin.(1) Cod contravențional, instanța conchide următoarele:

În conformitate cu prevederile art.458 alin. (1) Cod Contravențional al RM, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul Contravențional al RM, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de

caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

În conformitate cu art.425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La caz, se constată că întru susținerea vinovăției înaintate, agentul constatator a anexat la materialul contravențional o planșă fotografică pe care se observă automobilul de model „HAVAL” cu nr./î *****, din care însă nu rezultă careva circumstanțe, care ar demonstra săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art.235 alin.(1) de către Cojocari Igor, și anume că acesta nu avea cuplată centura de siguranță în timpul deplasării ***(f.d.14).***

Sub aspectul dat, instanța relevă că mențiunile indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție, și anume la rubrica „Fapta contravențională”, poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art.461 Cod contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

În contextul expus, instanța reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

Astfel, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Ținând cont de cele trei criterii menționate mai sus, fapta de care este învinuit Cojocari Igor reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Așadar, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional al RM, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți ale procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franța (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30*).

Pe fundalul celor descrise, instanța relevă că în cauză există un dubiu care nu a fost prin administrarea altor probe (spre exemplu imagini foto/video, declarațiile martorului), dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo.*

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Instanţa reţine că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate probe concludente și pertinente, ce ar demonstra faptul

contravenției și anume, nu a fost stabilit că Cojocari Igor, conducând mijlocul de transport nu avea cuplată centura de siguranță și prin aceasta a săvârșit contravenția prevăzută de art.235 alin.(1) Cod contravențonal, acuzaţia agentului constatator purtând un caracter declarativ şi formal.

Potrivit prevederilor art. 375 alin.(3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Astfel, în momentul încheierii procesului verbal cu privire la contravenție este important și de principiu individualizarea faptei contravenționale și evidențierea circumstanțelor importante ce influențează încadrarea juridică a faptelor ilegale, precum și indicarea probelor pe care se bazează învinuirea.

În final, examinând argumentele invocate de către contravenient în susţinerea contestaţiei, în coroborare cu materialele procedurii contravenționale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanţa concluzionează că, contestaţia înaintată urmează a fi admisă parțial, cu dispunerea anulării procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI06 589873 din 31.03.2024, și a deciziei emise în baza lui şi încetării procesului contravenţional pornit în privința lui Cojocari Igor în baza art. 235 alin. (1) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenţiei.

În temeiul celor expuse mai sus și în conformitate cu prevederile art. art. 395, 441, 448, 458, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, –

**H O T Ă R Ă Ș T E:**

**Se admite *parțial*** contestația înaintată de către ***Cojocari Igor.***

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 589873 și decizia agentului constatator al INSP al IGP, Buzu Dorin din 31.03.2024, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.235 alin.(1) Cod Contravențional, *cu încetarea procesului contravențional.*

**Se *menține*** fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 589872 și decizia de sancționare din 31.03.2024, emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Buzu Dorin, în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

Hotărârea cu drept de recurs în Curtea de Apel *****, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediu Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător
Elena Ungureanu